

fende Penge derover. Jeg mindes endnu, at et æret Medlem, som ikke mere er Medlem af Thinget, stillede endogaa et Forslag og var ved at motivere det i det Dieblif, den høitærede Minister kom med Oplosningsdekretet i Haanden. Det var det Medlem, som da repræsenterede Odder, nemlig Dr. Winther. Han havde et Forslag, althaa et Lægemiddel, som han mente kunde bringe den øieblikkelige Rød til at forstumme. Kort sagt, der var Tilbøielighed i den Retning til Stede. Det tror jeg ikke, den høitærede Finanzminister vil kunne nægte, at der var Tilbøielighed til Smødeforretningen. Men den høitærede Finanzminister mente ikke at kunne vente derafter. Han valgte Oplosningsveien, og det skal indrømmes, at han havde noget Held med sig i denne Oplosning. Dog tror jeg ikke, at det var særlig de vestindiske Forhold, der hjalp ham, det var helt andre Ting. Han valgte selv at handle, og han udstedte et Kommissorium af 28de December, ifølge hvilket han udsendte en Kommissjon til Vestindien, bestaaende af 3 Medlemmer, nemlig Geheimtatsraad Schlegel, Statsrevisor, tidligere Departementschef og Statsgjældsdirektor under Finanzministeriet, Direktør i Handelsbanken Levh og Oberst i Generalstaden Tvermoes. Men det var ikke nogen meget omfattende Opgave, denne Kommissjon fik. Den skulde indgive Beretning om Marsagen til Oprørets Udbrud og undersøge den ved Oprøret forarsagede Skade, men derimod fik den slet ikke det Hverv at undersøge, hvad der kunde gjøres for Dens Opkomst i det Hele. Der var jo heller ikke nogen særlig Sagkundskab paa Landvæsenets Omraade til Stede i denne Kommissjon. Ministeren valgte althaa selv at sende denne Kommissjon over, saavidt jeg skønner med en temmelig ubegrændset Fuldmagt til at udgive Penge. Frugten af denne Kommissions Arbejder skal jeg heller ikke komme tilbage til, da det ogsaa er et tilbagelagt Stadium, men jeg minder blot derved. Vi have jo her en af Frugterne, og det er det Lovforslag, vi nu behandle. Kommissjonen foreslog nemlig, at Militærudgifterne for de vestindiske Der skulde overtages af den danske Statskasse. Der kom ogsaa andre Forslag fra Kommissjonen,

dels fra dens Flertal, dels fra hele Kommissjonen og dels fra et Mindretal i den. Jeg skal saaledes nævne, at Kommissjonen, i det Mindste dens Mindretal, ikke var blind for, at naar Derne ikke, som Ordningen var, kunde bære sine Udgifter, var det rimeligt, at der maatte komme nye Stattepaalæg. Man foreslog Reformer paa Fængselsvæsenets, Skolevæsenets og Medicinalvæsenets Omraade, men det er mig ikke bekendt, at disse Reformer ere komne til Udførelse. Heller ikke er det mig bekendt, at der er kommet nye Stattepaalæg paa Den paa de Beboere som maatte have nogen Evne til at betale. Den første Frugt, vi faae, var det Lovforslag, som den ærede Finanzminister forelagde for dette Thing i Samlingen 1879—80. Til at drøfte Sagen blev der nedsat et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer, af hvilke jeg skal nævne Kammerherre Wille og et af selve Kommissjonens Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Tvermoes). Udvalget var i det Hele taget enig om, at, som det gik i Vestindien, kunde det ikke vedblive at gaa. Man var fremdeles enig om, at det, at Staten afholdt Militærudgifterne alene, var ikke tilstrækkeligt, man var enig om, at det ogsaa maatte forsøges, om ikke Administrationsudgifterne kunde indskrænkes, og man var fremdeles enig om, at det var en alvorlig Undersøgelse, der maatte foretages om, i hvilken Retning Dens Produktionsforhold rettest kunde gaa, om det overhovedet var muligt at opretholde Den som sukkerdyrkende Ø, og hvilke Forbedringer der i saa Henseende kunde indføres, om ikke mulig et nyt Sukkerfogeri kunde være hensigtsmæssigt, thi det har dog viist sig siden, at selve dette Sukkerfogeri ikke i og for sig er forfæilet. Alle disse Forhold var hele Udvalget enig om burde undersøges, og man var enig om, at det vilde være lidet fornuftigt og til Liden Værd for Danmark at indskrænke al Forbedring til alene at have den Fornøielse at udrede Militærudgifterne for Derne; althaa, man skulde se, om ikke den temmelig frugtbare lille Ø, den er knap 4 Kvadrantmil stor — der var den Gang kun Tale om St. Croix; man kan der jo ogsaa blive Tale om St. Thomas, hvor Havne-